

राजेशाही म्हणावी आपुली...

लोकशाहीचे मूर्तिमंत उदाहरण असणाऱ्या अमेरिकेतच लोकशाहीच्या चिंध्या होत असतील तर नेपाळसारख्या देशांस लोकशाही आश्वासक कशी वाटेल, हा प्रश्न...

जगातील अनेक देशांत लोकशाही हवी या मागणीसाठी आंदोलन करणारे नागरिक पाहणे नवीन नाही. पण नेपाळचे पाऊल मात्र उफारते. या देशात आंदोलन सुरू आहे ते मोडीत निघालेली राजेशाही पुन्हा प्रस्थापित केली जावी या मागणीसाठी. त्या देशातील राजेशाही संपुष्टात आली त्यास दीड दशकाहून अधिक काळ लोटला. या काळात डझनांनी सरकार-बदल झाले. कारण राजकीय स्थैर्य नाही. एकदा डावे सत्तेवर येतात. नेपाळ कम्युनिस्ट पार्टी, त्याच बाजूचे माओवादी हे नेपाळमध्ये सरकार बनवतात. पण त्यांचे काही चालत नाही. ते सरकार जाते. मग नेपाळ काँग्रेस पक्ष, राष्ट्रीय स्वतंत्र पार्टी वगैरेचे सरकार येते. त्यांचीही तीच बोंब. सरकार म्हणजे जणू खोखोचा खेळ. तेही टिकत नाहीत. यामुळे नेपाळी जनता त्रस्त झाली असून हा पोरखेळ आता पुरे असे अनेकांस वाटू लागले आहे. अशा वातावरणात त्या देशातील राजघराण्याच्या प्रतिनिधीने फेब्रुवारी महिन्यात मोर्चा काढला आणि राजकीय अस्थिरतेविरोधात आवाज उठवता उठवता जनतेस आपल्यामागे येण्याचे आवाहन केले. जनता खरोखरच आली. त्यामुळे तेव्हापासून पुन्हा एकदा राजेशाहीच हवी अशी मागणी जोर धरू लागली आणि आता तर त्या मागणीसाठीच्या आंदोलनास हिंसक वळण लागले. निदर्शकांनी सार्वजनिक मालमतेचे नुकसान केले, जाळपोळीच्या घटना घडल्या आणि राजकीय कार्यालयांवर हल्लेही झाले. त्यानंतर पंतप्रधान के. पी. ओली यांनी नागरिकांस शांततेचे आवाहन केले आणि वर कारवाईचा इशाराही दिला. तथापि त्याने काही फरक पडेल असे वाटत नाही. नागरिकांतील ही अस्वस्थता नेपाळपुरती मर्यादित नाही. आपल्या आसपासच्या देशांवर नजर टाकल्यास कमी-अधिक प्रमाणात हीच परिस्थिती सर्वत्र दिसेल. तेव्हा यानिमित्ताने या परिस्थितीमागील कारणांवर भाष्य करता करता ‘गड्या आपुला राजाच बरा’ असे नागरिकांस का वाटू लागते याचा शोध घेणे आवश्यक. बांगलादेश, पाकिस्तान, काही प्रमाणात श्रीलंका, म्यानमार अशा आपल्या शेजारी देशांतील अस्वस्थता आणि नेपाळतील परिस्थिती यामागील कारणे फार भिन्न नाहीत. या सर्व देशांत कोणत्या ना कोणत्या कारणांनी अस्वस्थता आहे आणि आंदोलनेही सुरू आहेत. हे देश आपल्याप्रमाणे एके काळच्या ब्रिटिश साम्राज्याचा भाग होते. दुसऱ्या महायुद्धानंतर ग्रेट ब्रिटनला अवकळ्य आली आणि साम्राज्याचा हा डोलारा सांभाळणे त्यांना झेपेनासे झाले. परिणामी हे देश ‘स्वतंत्र’ झाले. त्यांना स्वनिर्णयाचा अधिकार मिळाला. पण त्यापैकी एकाही देशास आज निर्भेळ नागरिककेंद्री लोकशाही नाही. याचे कारण या देशांस लोकशाहीची आस नाही, असे नाही. तर या देशांतील नागरिकांत सरंजामी मानसिकताच अजूनही आढळते. राजा हा देव, राजा हा देवाचा प्रतिनिधी, राजा सर्वश्रेष्ठ इत्यादी भाकडकथा या देशांतील नागरिक अजूनही चचळत असतात. लोकशाही रचनेसाठी जी एक नागरिकांची परिपक्व मानसिकता लागते ती या देशांतील नागरिकांत अजूनही पुरेशी नाही. कायद्यासमोर सर्व समान हे वक्तृत्वाची साधे तत्त्व. त्यात लोकशाहीचा प्राण असतो. पण या तत्त्वाची प्राणप्रतिष्ठाच या देशांत होऊ शकली नाही. ‘कायद्यासमोर सारे समान; पण काही अधिक समान’ या ऑर्विलियन वचनावर या देशांत सर्रास श्रद्धा दिसून येते. मग ते केवळ अर्थशास्त्राचे नोबेल मिळाले म्हणून देशांचे सुकाणू महंमद युनुस यांच्या हाती देणारा बांगलादेश असो की धर्मवादात प्रगतीचा आसरा पाहणारा पाकिस्तान असो वा लष्करशाहीखाली चेपला गेलेला म्यानमार असो. नागरिकांच्या विचारकेंद्रांत प्रबुद्ध लोकशाहीची मशागत झाली नाही तर काय होऊ शकते याची ही सर्व उदाहरणे. त्याची खूबल घेताना काही निरीक्षणे सूचक ठरतात. पहिले म्हणजे खऱ्या लोकशाहीचे मूर्तिमंत उदाहरण असणाऱ्या अमेरिकेतच जर लोकशाहीच्या चिंध्या होत असतील आणि तेथील नागरिक हे वास्तव हतबुद्ध होऊन पाहत बसले असतील तर अन्य देशांस लोकशाही आश्वासक कशी काय वाटेल, हा प्रश्न. अमेरिकेत लोकशाही प्रक्रियेतून सत्तेवर आलेल्या ट्रम्प यांचे वर्तन पाहता लष्करचर त्यांनी अश्वमेध यज्ञाची घोषणा केल्यास आश्चर्य वाटू नये. अनभिषिक्त सम्राटच जणू ते! कधी कोणता आदेश देतील आणि कधी कोणता दिलेला आदेश मागे घेतील याची हमी नाही. अशा वेळी लोकशाही खोलवर रुजलेल्या अमेरिकेसारख्या देशातच लोकशाही बागबूग करत असेल तर जेथे ती मुळतच स्थिर नाही; अशा देशांतील लोकशाहीचा कसा भरवसा धरणार? तसेच लोकशाहीच्या गळ्यास नख अमेरिकेतच लागते आहे असे नाही. लोकशाहीच्या नावे आणणाऱ्या घेणाऱ्या अन्य अनेक देशांतील लोकशाहीदेखील किती दोलायमान आहे याचे अनेक दाखले कोणीही सहज देखील. अमेरिकेतही २०१६ च्या अध्यक्षीय निवडणुकांत लोकशाहीचा सर्वाधिक फायदा निवडक मूठभरांना होतो असा प्रचार झाला आणि तो करणारे डोनाल्ड ट्रम्प अध्यक्षपदी पहिल्यांदा निवडून आले. म्हणजे मतदानाद्वारे नागरिकांनी आपला अर्थकारणावरचा राग राजकारणावर काढला, असा त्याचा अर्थ. तथापि ट्रम्प यांच्यामुळे अर्थव्यवस्था फार उजळू लागली असे झालेले नाही. आता तर दुसऱ्या खेपेस ट्रम्प यांची अमेरिकेची कुडमुड्या भांडवलशाहीसम वागू लागलेली आहे. या अशा कुडमुड्या भांडवलशाहीत सरसकटपणे सर्व उद्योगांचे भले होत नाही. तर मूठभरांच्या ताटयतच सर्व काही पडते. याचा अर्थ लोकशाही प्रामाणिकपणे, सर्व नागरिक समभाव दर्शवत राबवली गेली नाही तर नागरिकांचा या व्यवस्थेवरचा विश्वास उडू लागतो. अमेरिकेत तेच होताना दिसते.

इस्लामच्या या महान सूफी संतांनी आध्यात्मिकता, सामाजिक कल्याण आणि सांस्कृतिक वारशाची केंद्रे म्हणून उभारलेल्या दर्गाहसारख्या पायाभूत सुविधा टिकवून ठेवण्यात वक्फने अत्यंत मोलाची भूमिका बजावली आहे. सूफी संतांनी आध्यात्मिकता, सामाजिक कल्याण आणि सांस्कृतिक वारशाची केंद्रे म्हणून दर्गाहची उभारणी केली, ते चालवण्यासाठी दानावर भर दिला. सूफींचा हा सेवा-वारसा चालवण्यासाठी आज ‘वक्फ मंडळां’च्या कागदपत्रांचे डिजिटलीकरण, त्यांचे सुसूत्र नियमन यांची गरज आहे...

सूफी पंथ हा इस्लाममधील आध्यात्मिकतेचाच एक अनेखा आयाम असून तो प्रेम, करुणा, मानवतेची सेवा आणि अंतःकरणाच्या शुद्धीकरणाला प्राधान्य देणारा एक मार्ग आहे. हजरत ख्वाजा मोईनुद्दीन चिश्ती, हजरत निजामुद्दीन औलिया आदी अनेक भारतीय महान सुफी संतांनी सर्व समुदायांमध्ये शांतता, सहिष्णुता आणि एकतेचा वैश्विक संदेशाचा प्रचार, प्रचार करण्यासाठी आपले आवणे आयुष्य समर्पित केले. त्यांच्या विचारांनी आपल्याला जात, पंथ आणि धर्माच्या पलीकडे पाहायला शिकवले, त्यातूनच मानवता व आध्यात्मिक ज्ञानाची संस्कृतीही विस्तारत गेली.

या ‘औलिया-ए-किराम’ अर्थात इस्लामच्या थोर संतांनी अनेक खानकाह आणि दर्याची स्थापना केली. हे खानकाह आणि दर्गेच पुढे आध्यात्मिक मार्गदर्शन, दानशूरता, शिक्षण आणि सामाजिक कल्याणाची केंद्रे बनली. येथे भुकेल्यांना अन्न दिले जाई, आजारी लोकांवर उपचार करून त्यांना बरे केले जाई आणि ईश्वराच्या शोधात असलेल्यांचे मन अध्यात्माला प्रकाशाने प्रज्वलित केले जाई. सूफी पंथ ही इस्लामची एक परिवर्तनकारी शाखाच आहे. याच सूफी पंथाने भारताच्या धार्मिक, सामाजिक आणि सांस्कृतिक अवकाशाच्या जटणघडतीतही महत्त्वाची भूमिका बजावली. अनेक शतकांपासून, सूफी संत आणि त्यांच्या आध्यात्मिक शिकवणीने धर्म/जातीच्या सीमा ओलांडून मोठ्या प्रमाणात अनुयायांना स्वतःकडे आकर्षित केले. या महान सूफी संतांनी अनेकांवर आपला आध्यात्मिक प्रभाव तर सोडलाच पण त्यासोबत त्यांनी वक्फसारख्या संस्थांच्या विकासातही मोठे योगदान दिले आहे. वक्फसाठी त्यांनी दिलेले योगदान म्हणजे धर्मादाय देणगीच्या व्यवस्थेचाच एक प्रकार. इस्लामच्या या महान सूफी संतांनी आध्यात्मिकता, सामाजिक कल्याण आणि सांस्कृतिक वारशाची केंद्रे म्हणून उभारलेल्या दर्गाहसारख्या पायाभूत सुविधा टिकवून ठेवण्यात वक्फने अत्यंत मोलाची भूमिका बजावली आहे.

एका अर्थाने, सूफी पंथ आणि वक्फ या खरे तर एकाच नाण्याच्या दोन बाजू आहेत. या नाण्याची एक बाजू म्हणजे अल्लाहाकडे सेवेसाठी स्वतःचे आयुष्य समर्पित करणारे महान सूफी संत, आणि या नाण्याची दुसरी बाजू म्हणजे धर्म, जात आणि पंथ यांचा विचार न करता लोकांच्या हिताच्या आणि सामाजिक कल्याणासाठी त्यांनी आपली दान केलेली संपूर्ण संपत्ती आणि मालमत्ता. आपल्याला लाभलेल्या या वक्फसारख्या व्यवस्थेच्या उल्लेखनीय वारशाचा काहीप्रका प्रमाणात ओळख करून देण्याचा प्रयत्नच मी या लेखातून करत आहे. या वक्फसारख्या व्यवस्थेच तर आपले पैगंबर हजरत मोहम्मद मुस्तफा (सल्लल्लहु अलैहि वसल्लामु) यांच्या काळापासून समाजाच्या उन्नतीच्या प्रक्रियेत अत्यंत महत्त्वाची भूमिका बजावली आहे.

अगदी प्रारंभाच्या काळात स्थापन झालेल्या वक्फचे उदाहरण म्हणजे, मदीना मुनव्वरा इथे हजरत उस्मान ए गनी (रजि अल्लाहु

सूफी पंथाच्या वारशासाठी ‘वक्फ’चे नियमन

ताला अन्हू) यांनी वक्फची स्थापना केली होती. त्या वेळी पाण्याची प्रचंड टंचाई होती, अशा काळात, त्यांनी बीर-ए-रूमा ही विहीर विकत घेतली आणि ती वक्फ म्हणून दान केली. त्यांच्या या कृतीमुळेच तर त्या वेळी मंदिनातील लोकांना पिण्यासाठी मोफत पाण्याची सोय उपलब्ध होऊ शकली होती. त्यांच्या या निःस्वार्थी दानशूर कृतीने इस्लाममधील वक्फच्या पहिल्या योगदानापैकी महत्त्वाच्या योगदानाची नोंद केली गेली. या उदाहरणाचा सर्वांत प्रेरणादायी पैलू म्हणजे हजरत उस्मान ए गनी यांनी स्थापन केलेला हा वक्फ आजही, तब्बल चौदा शतकापेक्षा जास्त कालखंडापासून सक्रिय आहे. त्या वेळी बीर-ए-रूमा या विहीरच्या आजूबाजूला असलेली जमीन वक्फ म्हणून घोषित केली गेली आहे, आणि आता या जमिनीवर आधुनिक पद्धतीचा वापर करून खजुराचे उत्पादन घेतले जाते. या वक्फमधून मिळणारे उत्पन्न मंदिनेतल्या अनाथ, विधवा आणि यात्रेकरूंना कामी यावे यासाठी दान केले जाते. खरे तर हा वक्फ म्हणजे सदाकाह जािरिया अर्थात सातत्याने सुरूच असलेल्या दानकार्याचे एक मूर्त उदाहरण आहे.

आपल्या भारतातील सूफी संतांपेदेखील या महान उदाहरणाचे अनुकरण केले आणि त्याला अनुसरून मानवतेच्या सेवेसाठी तसेच आपल्या समाजाच्या उन्नतीसाठी मोठ्या प्रमाणात आपली जमीन, संपत्ती आणि मालमत्ता वक्फ म्हणून दान केली. यातून उभी राहिलेली वक्फची संपत्ती खानकाह आणि दर्यांच्या स्थापनेसाठी खूपच महत्त्वाची आणि उपयोगाची ठरली. या देणगीतूनच उभ्या राहिलेल्या खानकाह आणि दर्यांमधून आध्यात्मिक मार्गदर्शन आणि आदरातिथ्य, गरिबांकरता अन्नदानासाठी लंगर (समुदायिक स्वयंपाकघरे) चालवणे, धर्म तसेच इतर कोणत्याही पार्श्वभूमीचा विचार न करता वर्चितांना मोफत शिक्षण घेता यावे यासाठी शैक्षणिक संस्थांची स्थापना करणे, रुग्णालये आणि औषधालये उभारून गरजूंना वैद्याकीय उपचार देणे, तसेच अनाथ, विधवा आणि विद्यार्थ्यांसाठी आर्थिक सहकार्य उपलब्ध करून देणे यासाठी कामी आले. अशा सर्वच कामांमधून सेवा, उदारता आणि करुणा या सूफी पंथाच्या मूलभूत मूल्यांचेच प्रतिबिंब उमटले असल्याचे निश्चितच म्हणावे लागेल. एका अर्थाने या कृतीने भारताच्या इतिहासातला परस्पर सुसंवाद साधणारा आणि समावेशकतेची कास धरणारा समाज निर्माण करण्यात मोठे योगदान दिले असल्याचे आपल्याला समजून घ्यावे लागेल.

मात्र दुदैवाने आताच्या काळात, भारतातील वक्फकडील अनेक मालमत्ता या मंशा-ए- वकीफ (मालमत्ता दान करणाऱ्यांचा मूळ हेतू) नुसार वापरल्या जात नाहीत हे वास्तव आपल्याला नाकारता

महाराष्ट्राला ‘फोर एस’चा विसर पडला आहे का?

अलीकडे महाराष्ट्र खूप आक्रमक झाल्याचे दिसून येत आहे. माणसामधील संवेदनशीलताही कमी झाल्याचे वारंवार निदर्शनास येत आहे. अचानक महाराष्ट्राला असे झाले तरी काय, असा प्रश्न सामान्यांना पडतो. एकेकाळी जे राज्य पुरोगामी म्हणून ओळखले जायचे, देशाला दिशा दाखवणारे राज्य अशी ओळख होती, सनदी अधिकारी महाराष्ट्रात काम करण्याची संधी कधी मिळेल याची वाट पाहयाचे त्या राज्याचा चेहरा बदलू लागल्याचे जाणवत आहे. याला कारणे अनेक असतील पण आपल्याला ‘फोर एस’चा विसर पडला आहे, एवढे मात्र नक्की!

राज्यात काही दिवसांपासून वाघ्याच्या नावाने चर्चा सुरू झाली आहे. किल्ले रायगडावर वाघ्या कुत्र्याचे स्मारक आहे. छत्रपती शिवाजी महाराज आणि वाघ्या कुत्र्याचा काही संबंध नाही, असे सांगत कोल्हापूरचे संभाजीराजे छत्रपती यांनी थेट सरकारला ३१ मेपर्यंतची डेडलाईन दिली आहे. ते कुत्र्यांचे स्मारक तोपर्यंत सरकारने काढले नाही तर खूप काही होईल, असे दिसते. मात्र, आता शिवाजीराजे, वाघ्या कुत्रा, होळकर कुटुंबीय आणि छत्रपतींचे वंशज यांनी वेगवेगळी वक्तव्ये सुरू केली आहेत. राज्यात इतिहास हा खूप संवेदनशील विषय बनला आहे. नव्याने संशोधन केले जात आहे, पुरावे सापडत आहेत त्याप्रमाणे काही नव्या बाजू समोर येत असतील तर स्वागत आहे. मात्र, त्यासाठी वाद होण्याची गरज नाही. नव्या पुराव्यामुळे नवी बाजू प्रकाशझोतात येणार आहे. यावर इतिहास अभ्यासक, संशोधक यांनी एकत्र बसून आधी काय होते, नवीन काय समोर आले, याचा ऊहापोह करण्याची गरज आहे. त्याऐवजी प्रत्येकजण माध्यमांसमोर आपलेच कसे खरे आहे, हे सांगण्याचा प्रयत्न करत आहे. यातून काय साध्य होणार हे ठावूक नाही मात्र, इतिहासाच्या नावाखाली समाज, जातीमध्ये भेद, दरी वाढू लागल्याचे चित्र दिसत आहे. हे महाराष्ट्रासाठी खूप धोकादायक आहे. वादविवाद नक्कीच व्हावेत, चर्चा व्हावी मात्र, त्यातून काहीतरी साध्या व्हायला हवे. त्याऐवजी एकमेकांउपरोक्ष एकमेकांवर जाहीर टीका करण्यात धन्यता मानली जात असल्याने राज्यातील वातावरण खूप संवेदनशील बनले आहे, हे आज कुणीही नाकारू शकत नाही. कुणीही यावे, काहीही बोलावे, समाज माध्यमांमधून झटपट म्हणजे काही क्षणांत प्रसिद्धी मिळत असल्यामुळे हा झटपट लोकप्रिय होण्याचा मार्ग झाला आहे. मात्र, आपण जे ऐकतो, वाचतो ते खरेच आहे का, याची कुणीही खात्री करण्याची तसदी घेत नाही. म्हणजे सध्या बहुतांश मंडळी व्हॉट्सअॅप युनिक्वॅस्टिटीचे डिस्लोमा, डिझीहोल्डर आहेत, असे म्हटल्यास चुकीचे ठरणार नाही. एका वाघ्या कुत्र्यामुळे अवघ्या महाराष्ट्रावर अतिउद्रेकाचे वादळ

मोंगावत आहेत. त्याअगोदर प्रशांत कोरटकर नावाच्या स्वयंघोषित तायाने तर शिवाजी महाराजांबद्दल गरळ ओकली. हे सर्व का होत आहे, याचा खूप गांभीर्याने विचार व्हायला हवा. छत्रपती शिवाजी महाराज आमचे आराध्य दैवत आहेत, असे आपण अभिमानाने म्हणतो. आम्हाला शाहू महाराजांचा पुरोगामी वारसा आहे, असे आपण वारंवार सांगत असतो. सावित्रीबाई फुले आणि महात्मा जोतिबा फुले यांच्यामुळे देशातील महिलांना शिक्षणाची दारे खुली झालीत, असे आपण छाती फुगवून सांगतो, डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांनी लिहिलेल्या संविधानावर आमचा पूर्ण विश्वास आहे, हेही आपण सतत सांगत असतो. एवढा विचारांचा वारसा आहे मग राज्यात वारंवार वाद का निर्माण होत आहेत, जातीय द्वेष पसरेल, अशी वक्तव्ये का केली जात आहेत, भडकावू वक्तव्यांना कुणाकडून समर्थन दिले जाते. याचाच अर्थ आजही आम्हाला शिवाजी महाराज, सावित्रीबाई-महात्मा फुले, शाहू महाराज आणि संविधान कळले नाही. हेच ते ‘फोर एस’! आपल्याला स्वातंत्र्य मिळाले, पण आपण विवेकी झालो का? आपल्यात प्रगल्भता आली का? प्रत्येकजण एकमेकांना आव्हान देण्याची भाषा का करत आहे, अरेला कारे असे म्हटलेच पाहिजे का? एकीकडे महाराष्ट्र ही संतांची भूमी म्हणायची, संत एकनाथ महाराजांच्या संयमाचे उदाहरण द्यायचे आणि दुसरीकडे स्वतःची वेळ आली की संयमाला बगल द्यायची, असे आपल्याकडे सुरू आहे. नुकतेच विधिमंडळाचे अर्थसंकल्पीय अधिवेशन झाले. सभागृहाबाहेर झालेल्या वक्तव्यांची गरमागरम चर्चा विधिमंडळात झाली. यात कोणत्याही एका पक्षाचा नाही तर सर्वपक्षीय मिलेजुले दिसले. प्रश्नाला उत्तर न देता प्रत्युत्तर देण्याची प्रथा सुरू झाल्यामुळे मूळ प्रश्न बाजूलाच पडत आहेत. त्याचवेळी खरी माहिती पद्धतीशीरपणे झाकून खोटी माहिती वेमालूमपणे सांगितली जात आहे. अगदी महाभारतातील ‘नरो वा कुंजरोवा’प्रमाणे. राज्यातील गुन्हेगारी, कायदा-सुव्यवस्था हा कळीचा मुद्दा झाला आहे. मात्र, यावर उत्तर काय असते तर देशातील पहिल्या १०-१५ शहरांमध्ये महाराष्ट्रातील एकही शहर नाही. मुळात हे उत्तर कसे असू शकते, याचा उत्तर देताना विचार व्हायला हवा. मात्र, असे उत्तर दिले जाते आणि विरोधक उत्तर ऐकून निमृटपणे बसतात. एकीकडे शिवरायांच्या कारभाराच्या गप्पा मारायच, शाहू महाराजांच्या पुरोगामित्वाचा डंका पिटायचा, संविधान कसे श्रेष्ठ आहे हे सांगायचे आणि त्यातील विचारांकडे अगदी सोयीस्कर दुर्लक्ष करायचे, हे महाराष्ट्रात पद्धतशीरपणे सुरू आहे. इतिहासावरून महाराष्ट्रात सुरू असलेले घमासान, हा त्याचाच भाग आहे. खरे तर शिवराय म्हणजे महाराष्ट्रासह देशाची अस्मिता आहेत. त्यांच्या विचारांवर राज्य चालवायचे ठरवले तर राज्यात कुणावरही अन्याय होणार नाही,

धर्मभेद केला जाणार नाही, महिला-मुलींच्या अब्रूकडे कुणीही वाकड्या नजरेने पाहणार नाही. तसे केल्यास काय शिक्षा व्हायची, हे सर्वांना ठावूक आहे. शेतकरी, बारा बलुतेदार यांची महाराज कशी काळजी घ्यायचे, याचे वेगळे दाखले देण्याची गरज नाही. राज्यातील कारभार अशा पद्धतीने होतो का, याचे उत्तर सत्तेत असलेले आणि सत्तेत नसलेले, यापुर्वी सत्तेत राहिलेले या सर्वांनी मनाला साक्षी ठेवून दिल्यास त्यांनाच उत्तर मिळेल. खून-हत्या होतात, महिला अत्याचार सुरू आहेत, कधी एस्काऊटर होतो, हजारो कोटींचे भ्रष्टाचाराचे आरोप होतात, सत्तेतून पायउतार होतात, पुन्हा सत्तेत येतात, हे सर्व शिवाजीराजे, शाहू महाराज, फुले दाम्पत्याला, संविधानाला अपेक्षित आहे का? याचे उत्तर नाहीच, असे मिळेल. तरीही आम्ही शिवाजी महाराजांना आदर्श ठेवून राज्य कारभार करत आहोत, असे दावे केले जात असतील तर काय म्हणावे? यापुर्वी सत्तेत राहिलेले आणि सत्तेवर असलेले या सर्वांनी याचा गांभीर्याने विचार करावा, एवढीच अपेक्षा आहे. इतिहासावरून राज्यात वारंवार नवनेवे वाद निर्माण होत आहेत. त्यावरून मुळात आपल्याकडे लिखित इतिहासाला जातीची किनार असल्याचा वारंवार आरोप होत आहे. गंधीर बाब म्हणजे ज्या शिवछत्रपतींचे नाव राज्यात उठता-बसता सर्व राज्याकीय पक्ष, त्यांचे नेते घेतात त्या राज्यात शिवाजी महाराजांच्या इतिहासाचा अभ्यास करणारे शासकीय संशोधन केंद्र आहे का, हा कळीचा मुद्दा आहे. छत्रपती शिवाजी महाराजांचे गुरू कोण यावरून वाद, वाघ्या कुत्र्याचा वाद सर्वजण पाहत आहेत, ईईबाई राणीसाहेब या महाराजांच्या राज्याभिषेक सोहळ्याला उपस्थित होत्या, असे म्हणणारेही आहेत. शिवाजी महाराजांनी स्वराज्यासाठी संघर्ष केला की मुसलमानांविरोधात तलवार उपसली हे सर्व प्रत्येकजण आपापल्या पद्धतीने सांगत आहे. शिवरायांच्या इतिहासाचा समग्र अभ्यास झाला पाहिजे, त्यावर संशोधन करणे गरजेचे आहे. त्यासाठी सरकारने शासकीय संशोधन केंद्र सुरू करून इतिहास नव्याने लिहिण्याची गरज आहे. यापुर्वी झालेले वाद, त्यावर केलेले संशोधन, वास्तव काय हे सर्व समोर आले पाहिजे. अन्यथा रोज वाद होणार, कलह वाढणार किंवा वाढवण्यासाठी प्रयत्न करणार. यातून राज्याचे हित साधले जाणार नाही. लक्ष दुसरीकडे वळवले जाईल, राज्याचे प्रश्न दुर्लक्षित राहतील. शिवकालीन इतिहासावरून होणाऱ्या वादावर प्रत्येक वेळी नवी समिती नेमणे हे संयुक्तिक होणार नाही. त्यामुळे सर्व वादांना पूर्णाविराम द्यायचे असेल तर राज्याने इतिहास संशोधन केंद्र स्थापन करणे योग्य ठरेल. त्यासाठी फोर एसचा विसर पडता कामा नये. कारण त्यांचे विचार राज्य, देश, जगाला पुढे नेणारे आहेतच शिवाय मानव जातीला दिशा दाखवणारे आहेत.

दहा वर्षांपूर्वी मोठा गाजावाजा सुरू करण्यात आलेली ‘स्मार्ट सिटी’ योजना आता शेवटचे आचके देत आहे. देशातील शंभर शहरांत पायाभूत सेवा आणि सुविधा वाढवून त्यांना आधुनिक रूप देणाऱ्या या योजनेतून ही शहरे ना ‘स्मार्ट’ बनली, ना तेथील नागरिकांच्या समस्या कमी झाल्या. उलट, त्यापैकी बहुतेक शहरांमधील बकालपणा वाढला, रस्ते, पाणी, वाहतूक आदींच्या समस्याही वाढल्या आणि नागरी सुविधा देणाऱ्या यंत्रणांवरील ताण कायम राहिला.

लालाफितीच्या कारभारामुळे शहरांच्या विकासाची गती मंदावू नये यासाठी स्वतंत्र कंपनीद्वारे विकास करण्याची ही योजना आकर्षक होती; परंतु प्रत्यक्षत विकास पाण्याची वाढली नाही. या योजनेसाठी राज्यातून निवडल्या गेलेल्या सोलापूर, छत्रपती संभाजीनगर या शहरांमध्ये आजही आठवड्यातून एकदाच पिण्याचे पाणी येते. २४ तास पाणी हे तर स्वप्नच. पुण्यासह बहुतेक ठिकाणी शहरी वाहतूक सेवेवरील ताण वाढला; काही शहरांत तर ही सेवाच कोलमडून पडली. ‘स्मार्ट’ योजनेच्या आधीच्या परिस्थितीत अशा प्रकारे फारशी सुधारणा झाली नसल्याचाच अनुभव आहे.

शहरांना ‘स्मार्ट’ करण्यासाठी काही प्रमाणात रस्ते बनविले गेले, पदपथ रुंद केले गेले, विशिष्ट भागात विकासाचे प्रारूप परंतु त्यात उथळपणाच अधिक असल्याचे दिसते. या योजनेतील सर्व कामे २०२३मध्ये पूर्ण होणे अपेक्षित होती; मात्र ती अद्याप पूर्ण झालेली नाहीत. त्यासाठी आतापर्यंत तीन वेळा मुदतवाढ दिली गेली. शेवटची मुदत आज, म्हणजे ३१ मार्च २०२५ रोजी संपत आहे. या शंभर शहरांपैकी १० टक्के प्रकल्प पूर्ण झाल्या आणि त्यासाठी १.४४ लाख कोटी रुपये खर्च झाल्याचा दावा गेल्या जुलै महिन्यात केंद्र सरकारने केला होता. नवीन मुदतवाढ देताना निधीची घोषणा केली गेली होती. आता नव्याने मुदतवाढ मिळण्याची शक्यता नसल्याने योजना गुंडाळली जाणार, असे दिसते. ही योजना अवयशी का ठरली याचा अहवाल तयार करायला हवा.

नेमके काय चुकले याचा विचार करून, देशातील सर्वच शहरांना खऱ्या अर्थाने ‘स्मार्ट’ बनविण्यासाठी वरवरची नक्के, तर पुरेशा निधीची तरतूद असलेली योजना आखायला हवी आणि कार्यक्षम यंत्रणेद्वारे अंमलबजावणी केली जावी. शहरवासीयांचे जागणे सुसह्य करायचे असेल, तर सक्षम सार्वजनिक वाहतूक व्यवस्था, पिण्याचे पाणी, चांगले रस्ते, आरोग्य, शिक्षण आदी सुविधांवर भर देणारे धोरणच ‘स्मार्ट’ ठरेल.

उकडवून स्वादिष्ट कॉर्न बॉल्स बनवा

स्वीट कॉर्नपासून अनेक प्रकारचे पदार्थ बनवता येतात. लोकांना भुज्ज देखील आवडतो आणि तो आरोग्यासाठी देखील फायदेशीर ठरू शकतो. स्वीट कॉर्न चवीला काहीसा गोड असतो. ते उकडवून खाऊ शकता किंवा काही स्नॅक्स देखील बनवू शकता. शई स्वीट कॉर्न रेंसिपी देखील बनवू शकता. ही रेंसिपी करायला खूप सोपी आहे. चला तर मग साहित्य आणि कृती जाणून घेऊ या.

साहित्य : कणीस, लेमन ग्रास (लेमन ग्रासचे भारतीय नाव), लिंबाचा रस, बेकिंग पावडर, काळी मिरी, करी पेस्ट, नारळ पावडर, कॉर्न फ्लोअर आणि मीठ.

पाककृती : वाफवलेले कॉर्न बॉल्स बनवण्यासाठी कॉर्न पाच मिनिटे उकडवा. आता कॉर्नमधील पाणी पिळून घ्या. नंतर उकडलेले कॉर्न ग्राइंडरमध्ये बारीक करून पेस्ट तयार करा. या कॉर्न पेस्टमध्ये नारळाची दूध पावडर, चिरलेला लेमनग्रास, लिंबाचा रस, हिरवी करी पेस्ट, कॉर्नफ्लोअर, बेकिंग पावडर, काळी मिरी पावडर आणि मीठ घाला.

सर्व साहित्य चांगले मिसळा आणि या मिश्रणाचे छोटे गोळे बनवा. कॉर्न बॉल्स स्टीमरमध्ये १०-१२ मिनिटे शिजवा. स्टीम कॉर्न बॉल्स तयार आहेत. चटणीसोबत सर्व्ह करा.

या '३' घरगुती फ्रूट मास्कने करा सनटॅनच्या समस्याला अलविदा!

उन्हात काळवंडलेली त्वचा पुन्हा तजेलदार करण्यासाठी ब्युटीपालरच्या ट्रीटमेंटपेक्षा करा हे घरगुती उपाय. वीकेंडला घरच्या घरी काही फळांच्या मदतीने त्वचा (exfoliate) मोकळी करून सौंदर्य खुलवण्यासाठी कॉस्मोलॉजिस्ट रानी सुचवलेले हे काही उपाय नक्की अजामावून पाहा.

कलिंगड आणि काकडीचा मास्क

कलिंगडामध्ये पाण्याचा अंश अधिक असतो. त्यामुळे त्वचा मऊ आणि तजेलदार राहण्यास मदत होते. काकडीमध्ये पाणी मुबलक असल्याप्रमाणेच क्लिंगिंग क्षमताही आढळते. यामुळे टॅन कमी करण्यास आणि त्वचेचा रंग हलका करण्यास मदत होते.

कसा बनवाल

■ कलिंगड आणि काकडीचा पल्प एकत्र करा. तयार मिश्रण चेहऱ्यावर लावा. ■rq मिनिटांनंतर चेहरा थंड पाण्याने स्वच्छ करा.

पीच आणि टोमॅटोचा मास्क

पीचमध्ये पोटॅशियम, मॅग्नेशियम आणि व्हिटॅमिन सी मुबलक प्रमाणात आढळते. यामुळे त्वचेचे पोषण होते. पीचमधील मॉईश्चरायझिंग घटक आणि टोमॅटोमधील क्लिन्जिक करण्याचे गुणधर्म त्वचेला अधिक तजेलदार बनवते.

कसा कराल हा पॅक

■ एक पीच आणि टोमॅटो यांची एकत्र पेस्ट करावी. ■ यामध्ये एक चमचाभर मध मिसळा. ■ तयार मिश्रण चेहऱ्यावर लावावे. त्यानंतर अर्ध्या तासाने चेहरा कोमट पाण्याने स्वच्छ धुवा. ■ अशा घरगुती मास्कचा नियमित आणि योग्य पद्धतीने वापर केल्यास त्वचा अधिक तजेलदार होण्यास मदत होते. टॅन काढण्यासोबतच सौंदर्य खुलवण्यास या मास्कचा उपयोग होतो.

अॅव्हॅकॅडो आणि पपई

अॅव्हॅकॅडोमध्ये व्हिटॅमिन ई घटक मुबलक असल्याने त्वचा आरोग्यदायी राहण्यास तसेच उजळण्यास मदत होते. पपई टॅन कमी करण्यास मदत करते. तसेच व्हिटॅमिन ए घटक त्वचेला पोषण देतात.

कसा बनवाल मास्क

■ एका मोठ्या वाटीमध्ये चार टीस्पून अॅव्हॅकॅडोची पेस्ट आणि पपईची पेस्ट मिसळा. ■ त्यामध्ये १ टीस्पून बदामाचे तेल आणि ३-४ थेंब ylang-ylang essential oil मिसळा. ■ या पॅकने चेहऱ्यावर आणि मानेवर मसाज करा. हा मास्क ५-१० मिनिटे ठेवा. ■ त्यानंतर थंड पाण्याने चेहरा स्वच्छ धुवा. थोड्या वेळाने चेहरा सुती कापडाने कोरडा करा. त्यानंतर चेहऱ्यावर मॉईश्चरायझर लावा. ■ हा उपाय नियमित करा.

सकाळी

उठल्यावर वाफाळत्या कॉफीचा कप कोणाला नकोसा

असेल ? विशेषतः थंडीमध्ये किंवा पावसाच्या दिवसांमध्ये कॉफी मिळाली की मोसमाचा आनंद आणखीनच वाढतो, आणि शरीराची मरगळ दूर होऊन शरीरामध्ये नवे चैतन्य येते. पण केवळ शरीराची मरगळ दूर करणे आणि शरीरामध्ये चैतन्य निर्माण करणे एवढ्यापुरताच कॉफीचा उपयोग नाही. कॉफीचे सेवन आपल्या आरोग्याच्या दृष्टीने देखील फायद्याचे ठरण्यासाठी ग्रीन टीप्रमाणेच ग्रीन कॉफीचे सेवन करणे गरजेचे आहे. कॉफीच्या बिया भाजण्याच्या आधी हिरव्या असतात. याच बियांपासून तयार केली गेलेली कॉफी आरोग्यासाठी उपयुक्त असल्याचे आहारतज्ज्ञ म्हणतात. ही कॉफी आरोग्याच्या दृष्टीने कशाप्रकारे उपयोगी आहे हे जाणून घेऊ या. ग्रीन कॉफीमध्ये कॉफीचे प्रमाण कमी असते. तसेच यामध्ये असलेले क्लोरोजेनिक अॅसिड वजन घटविण्यास सहाय्यक आहे. या तत्वांमुळे शरीराच्या चयापचय शक्तीला चालना मिळत असून, शरीरातील ब्लड शुगर लेव्हल नियंत्रित

ग्रीन कॉफीदेखील आरोग्यासाठी लाभदायक

राहण्यास मदत होते. शरीरातील सातून राहिलेले ग्लूकोज आणि चर्बीचे प्रमाण या कॉफीच्या

सेवानाने कमी होऊ लागते. त्यामुळेच संतुलित आहार आणि नियमित व्यायाम यांच्या जोडीने ग्रीन कॉफीचे सेवन वजन घटविण्याच्या दृष्टीने फायद्याचे ठरते. क्लोरोजेनिक अॅसिडमध्ये पोटॅशियमचे प्रमाण जास्त असून यामध्ये सोडियमचे प्रमाण कमी असते. यामुळे रक्तदाब नियंत्रित राहण्यास मदत होते. त्याचप्रमाणे ग्रीन कॉफीच्या बिया कच्च्या आणि कोणत्याही प्रक्रिया केलेल्या नसल्यामुळे यांच्यामध्ये अँटी ऑक्सिडंट्सचे प्रमाण अधिक असते. म्हणूनच ग्रीन कॉफीच्या सेवनाने शरीरावर हानीकारक फ्री रॅडिकल्सचा प्रभाव कमी होतो. तसेच राहिटिक अॅसिड त्वचेला आर्द्रता प्रदान करणारे आहे.

पोटातील जळजळ दूर होते. उसाच्या रसात ए तसेच सर्व प्रकारची बी व्हिटॅमिन्स असतात, म्हणूनही उसाचा रस आरोग्यवर्धक ठरतो. फक्त रसवंतीगृहात रस पिताना उघड्यावरच बर्फ घालणे टाळावे तसेच रसवंतीगृहाची तेथील ग्लास, रस पिळणारे चरक यांची स्वच्छता आहे याची खात्री करून घ्यावी.

पासवर्ड आठवतच नाहीये ? काळजी नको, पासवर्डशिवाय अनलॉक करा मोबाईल, पाहा ट्रिक्स

स्मार्ट लॉकसह अनलॉक करा : हे एक अँड्रॉइड फोचर आहे, जे तुम्हाला काही विशिष्ट परिस्थितीमध्ये लॉक स्क्रीन सुरक्षिततेला बायपास करण्याची परवानगी देते. यासाठी तुम्हाला सेटिंग्मध्ये जाऊन सिक्युरिटीमध्ये जावे लागेल. यानंतर तुम्हाला स्मार्ट लॉकमध्ये जावे लागेल. तो तुमचा फोन लॉक लक्षात ठेवेल. पिन सेट करण्यापूर्वी हे करणे आवश्यक असेल.

ऑन-बॉडी डिटेक्शन : येथे तुम्हाला ऑन-बॉडी डिटेक्शनसह पासवर्डशिवाय तुमचे विद्यमान लॉक अनलॉक करण्यासाठी ५ पर्याय दिले

जातील. यामध्ये तुम्ही फोन हातात घेतला आहे की नाही हे फोनला कळेल. फोन तुमच्या हातात किंवा खाशात असल्यास फोन आपोआप अनलॉक होईल.

विश्वसाहई
चेहरा : फोन अनलॉक करण्यासाठी फेशियल रेकग्निशन वापरा.

वॉइस मॅच : तुमचा फोन तुमचा आवाज ओळखताच, तो तुमचा फोन अनलॉक करेल. हे वैशिष्ट्य अँड्रॉइड ८ ओरियो नंतर बंद करण्यात आले होते परंतु ते अद्याप जुन्या उपकरणांवर काम करते.

विश्वासार्ह फिटनेस ट्रॅकर किंवा कारसारख्या अन्य ब्ल्यूटूथ उपकरणाशी कनेक्ट केल्यावर तुमचा फोन आपोआप अनलॉक होईल.

विश्वसनीय ठिकाणे : तुमचा फोन आपोआप अनलॉक होईल असे स्थान तुम्ही निवडू शकता.

विश्वसनीय उपकरणे :

बिटाच्या अतिसेवनाने होऊ शकतात दुष्परिणाम

बीट ही भाजी शरीराच्या आरोग्याच्या दृष्टीने अतिशय चांगली समजली जाते. पण आरोग्याच्या दृष्टीने एखादा पदार्थ कितीही चांगला असला, तरी त्याच्या अतिसेवनाने दुष्परिणाम उद्भवू शकतात. बिटाच्या अतिसेवनाने देखील शरीरावर काही दुष्परिणाम दिसून येण्याची शक्यता असते. हे दुष्परिणाम कोणते आहेत, ते जाणून घेऊ या. बिटाच्या अतिसेवनाने 'गाऊट' किंवा किडनी स्टोन्स सारख्या समस्या उद्भवण्याची शक्यता असते. तसेच बिटाच्या रसाच्या अतिसेवनाने शरीरामध्ये लोह, कॉपर, मॅग्नेशियम, लिक्वरमध्ये साठत राहून त्यामुळेही समस्या उद्भवू शकतात.

बिटाच्या अतिसेवनामुळे 'बीट-युरिया' दिसून येण्याची शक्यता असते. लघवीचा सामान्य रंग बदलून तो बिटाप्रमाणे लालसर होणे हे बीट-युरियाचे लक्षण आहे. तसेच ज्या व्यक्तीच्या शरीरामध्ये लोहाची कमतरता असेल, त्यांच्या बाबतीत ही समस्या अधिक उद्भवते. ही समस्या फारशी गंभीर नसली, तरी यासाठी डॉक्टरांचा सल्ला घेणे आवश्यक आहे. बिटामध्ये 'ऑक्सलेट' मुबलक मात्रेमध्ये असून यांच्या अतिसेवनाने किडनी स्टोन्स होण्याची शक्यता असते. म्हणून ज्या व्यक्तींमध्ये आधीपासूनच किडनी स्टोन्सची समस्या असते, त्यांना बीट आहाराला कमी करण्याचा सल्ला दिला जातो. तसेच ज्यांना 'गाऊट' हा विकार असेल, त्यांनाही बीट आहाराला कमी करण्याचा सल्ला दिला जातो.

बिटाच्या अतिसेवनाने आणखी एक लक्षण म्हणजे शरीरावर येणारे बारीक पुरळ. हे लक्षण सामान्य नसून, अतिशय अभावानेच आढळते. बिटाच्या अतिसेवनाने अंगावर बारीक पुरळ उठणे, शरीरावर लालसर चट्टे उठणे, खाज सुटणे, आणि क्वचित थंडी वाजून ताप येणे अशी लक्षणेही पाहिली गेली आहेत. त्याचप्रमाणे बिटाचे सेवन केल्यानंतर आवाज बसण्याची समस्या दुर्मिळ असली, तरी पाहिली गेली आहे. बिटाच्या अतिसेवनाने पोटामध्ये गॅसेस होऊन पोटातुळी उद्भवू शकते. तसेच पोटात फुगणे, बद्धकोष्ठ याही समस्या बिटाच्या अतिसेवनाने उद्भवू शकतात.

उन्हाळ्यात केसांना अधिक चमकदार ठेवतील या '५' टीप्स

उन्हाळ्याच्या दिवसांत घामामुळे डोक्याला खाज येणं, केसात कोंडा वाढणं हा त्रास हमखास आढळतो. उन्हाळ्यात त्वचेची, आरोग्याची काळजी घेतली जाते. पण केसांकडे फारसे लक्ष दिले जात नाही. परिणामी अनेक छुपे त्रास किंवा त्वचा विकार वाढण्याची शक्यता असते. म्हणूनच शुष्क आणि फ्रिझी केसांची नेमकी काळजी कशी घ्यावी दिलेला हा सल्ला नक्की जाणून घ्या.

उन्हाळ्याच्या दिवसात वातावरणातील उष्णता आणि आर्द्रता यामध्ये बदल होत असल्याने केस अधिक शुष्क होतात. उन्हाळ्याच्या दिवसात घाम येण्याचं प्रमाण अधिक वाढतं. त्यामुळे टाळूजवळील त्वचा अधिक चिकट होते. त्याचा परिणाम केसांवरही जाणवतो.

■ उन्हाळ्याच्या दिवसात किमान २-३ वेळा केस स्वच्छ धुवावेत. नियमित केस धुणे शक्य नसेल तर एक आठ एक दिवस केस स्वच्छ धुवावेत. यामुळे केस चिकट होणार नाहीत.

■ केस धुण्यासाठी माईल्ड किंवा हर्बल शॅम्पू वापरा. केमिकलयुक्त शॅम्पूमुळे केसांचे अधिक नुकसान होते. तुम्हाला डॅण्डरफचा त्रास असेल तर अॅण्टी डॅण्डरफ शॅम्पू वापरा.

■ शॅम्पूने केस धुतल्यानंतर चांगल्या

दर्जाचे कंडिशनरही वापरा. टाळूवर कंडिशनर लावू नका. शक्य असेल तर लिव इन कंडिशनर वापरा. यामुळे सूर्याच्या प्रखर किरणांप्रमाणेच प्रदूषणामुळे केसांचे होणारे नुकसान टाळण्यासाठी मदत होते.

■ उन्हाळ्याच्या दिवसात केसांची चमक आणि पोत सुधारण्यासाठी अॅपल सायडर व्हिनेगर फायदेशीर ठरते. या घरगुती उपायासाठी दोन टीस्पून अॅपल सायडर व्हिनेगर एक लिटर पाण्यामध्ये मिसळा. केस शॅम्पूने धुतल्यानंतर केस या पाण्यानेही स्वच्छ धुवा.

■ तुमचे केस मोकळे सोडणार असाल तर सनस्क्रीनयुक्त हेअर कंडिशनर आणि सेरम वापरा. यामुळे घामाने केस चिकचिकीत होण्याची शक्यता कमी होते. यामुळे केस रफ आणि विस्कटलेले दिसण्याची शक्यता कमी होते.

आपल्या

भोजनाच्या सवयी, आपला आहार आणि आपल्या शरीराला दिवसभरामध्ये होत असणारा व्यायाम, हालचाल, या गोष्टींवर आपण खात असलेल्या अन्नाचे पचन मोठ्या प्रमाणात अवलंबून असते. जर पचनक्रिया सुरळीत नसेल, तर अपचन, बद्धकोष्ठासारख्या समस्या उद्भवतात. जर तुम्हालाही या समस्यांना वारंवार तोंड द्यावे लागत असेल, तर आहारामध्ये थोडा फार बदल करण्याची आवश्यकता आहे असे समजण्यास हरकत नाही. जर बद्धकोष्ठाचा त्रास होत असेल, तर आपल्या आहारामध्ये मुख्यत्वे फायबरची मात्रा जास्त असलेल्या पदार्थांचे सेवन करणे आवश्यक आहे. याच अंतर्गत आणि सध्याच्या थंडीच्या मोसमामध्ये सर्वांना

बद्धकोष्ठ दूर करण्याकरिता प्या मूग आणि पालकाचे सूप

नक्कीच आवडेल अशा मूग आणि पालक सूपचा समावेश आहारामध्ये करता येईल. हे सूप पचण्यास कठीण नसून, यामध्ये शरीरासाठी आवश्यक सर्व पोषक तत्वे आहेतच, त्याच्याच जोडीने पचनासाठी आवश्यक फायबरही या सूपद्वारे शरीराला मिळू शकते. हे सूप बनवण्यासाठी एक कप हिरवे मूग पाण्यामध्ये रात्रभर भिजत घालून ठेवावेत. दुसऱ्या दिवशी सकाळी मूग पाण्यातून उपसून स्वच्छ धुवून घ्यावेत आणि प्रेशर कुकरमध्ये मऊ शिजवून घ्यावेत. एका भांड्यामध्ये थोडेसे तेल किंवा साजूक तूप घालून त्यामध्ये एक चिरलेला कांदा, पालकाची पाने (दीड कप), थोडे आले, लसूणाच्या पाच सहा पाकळ्या, हळद आणि पाच चमचा कुटून घेतलेले धणे घालावेत. त्यानंतर यामध्ये आवडत असल्यास गाजराचे तुकडे, फ्लॉवरचे तुकडे, आणि थोडासा पुदिना घालून चांगले परतावे. भाज्या चांगल्या शिजल्या की

शिजवून घेतलेले मूग यामध्ये घालून चांगले परतावेत. त्यानंतर गॅस बंद करून हे मिश्रण थंड होऊ द्यावे. मिश्रण थंड झाल्यानंतर थोडेसे पाणी घालून हे मिश्रण मिक्सरवर बारीक वाटून घ्यावे व चाळणीतून किंवा मोठ्या गाळणीतून गाळून घेऊन भाज्यांचा चोथा वेगळ करवा. गाळून घेतलेल्या मिश्रणामध्ये आवश्यक तेवढे पाणी घालून चवीपुरते मीठ आणि काळ्या मिऱ्याची पूड घालावी. सूपला चांगली उकळी आल्यानंतर गॅस बंद करावा.

व्यायामासाठी वापरण्यात येणाऱ्या कपड्यांमधून घामाची दुर्गंधी अशी करा दूर

आजकाल व्यायामासाठी खास बनवण्यात येणाऱ्या कपड्यांमध्ये अतिशय सूक्ष्म छिद्रे असतात. पण शरीरावरील घाम, बाहेरील वातावरणातील प्रदूषण, किंवा धुळीचे कण, त्वचेचा तेलकटपणा, कपडे धुण्यासाठी वापरण्यात येणारे डिटर्जंट इत्यादी कपड्यातून व्यवस्थित साफ न झाल्याने याचे कण या सूक्ष्म छिद्रांमध्ये अडकून राहतात आणि त्यामुळे कपडा धुतल्यानंतर त्यातून विशिष्ट दुर्गंधी येत राहते. ही दुर्गंधी हटवण्यासाठी सर्वप्रथम व्यायाम करून झाल्यानंतर जर कपडे घामाने थोडेच

ओले झाले असतील, तर हे कपडे आधी हवेवर चांगले वाळू द्यावेत. कपडे धुण्यासाठी अधिक साबण वापरला तर कपडे अधिक स्वच्छ होतात हा गैरसमज आहे. वास्तविक प्रत्येक पद्धतीचा कपडा ठरावीक साबणाच्या मात्रेने स्वच्छ तसेच कपडे मशीनमध्ये धुण्यासाठी वॉशिंग देखील ठरावीक प्रमाणातच साबण वापरला जाणे आवश्यक असते. त्यामुळे यापेक्षा अधिक साबण वापरला गेल्यास कपडे खळबळून धुवूनही हा साबण पूर्णपणे निघत नाही.

कपड्यातील साबण पूर्णपणे काढून न टाकताच कपडा वाळवला गेला तर यामुळेही कपड्यामध्ये दुर्गंधी येऊ लागते. त्यामुळे साबणाचा आवश्यक तितकाच वापर केला जाणे आवश्यक आहे. व्यायामाचे कपडे धुण्यासाठी 'फॅब्रिक सॉफ्नेर' चा वापर करू नये. कपडे साबणाने धुतल्यानंतर ते न आकसता मुलायम आणि सुगंधी राहावेत याकरिता फॅब्रिक सॉफ्नेरचा वापर करण्यात येतो. पण याचा वापर व्यायामासाठी वापरण्यात येणाऱ्या कपड्यांसाठी केला असता, यामुळे कपड्यावरील सूक्ष्म छिद्रे बुजण्याची शक्यता असते. जर ही छिद्रे बुजली, तर कपडा स्वच्छ होत नाही आणि त्यातून दुर्गंधी येऊ लागते. त्याचप्रमाणे सॉफ्नेरच्या वापराने कपड्याचा आकार आणि फिट बिघडण्याची

देखील शक्यता असते. जर व्यायामाचे कपडे घामाने भिजून खूपच ओले झाले असतील तर मात्र हे कपडे हवेवर वाळू न देता त्वरित धुणे योग्य ठरते. कपडे धुण्यापूर्वी ते उलटे करावेत, यामुळे तुमच्या त्वचेच्या संपर्कात आलेला कपड्याचा भाग व्यवस्थित धुतला जातो. व्यायामाचे कपडे स्वच्छते इतर कपड्यांच्या जोडीने धुणे टाळावे. तसेच हे कपडे धुताना पाण्यामध्ये थोडे व्हिनेगर घालून कपडे धुवावेत. व्हिनेगरमुळे कपड्यांमधील दुर्गंधी पूर्णपणे दूर होते. व्हिनेगरचा वापर करायचा असल्यास आधी एका बादलीमध्ये चार भाग पाणी आणि एक भाग व्हिनेगरमध्ये कपडे भिजवून ठेवावेत आणि मग नेहमीप्रमाणे धुवावेत. कपडे धुतल्यानंतर हवेशी ठिकाणी वाळवावेत. त्यामुळे कपड्यामधील दुर्गंधी नाहीशी होईल.

राज ठाकरेच्या भाषणावर मांडली भूमिका

दरम्यान यावेळी त्यांनी राज ठाकरेंनी भाषणात मांडलेल्या मुद्द्यांवरील भाष्य केलं. राज्य चांगलं चालवण्याचा आमचा प्रयत्न आहे. राज्य चालवताना सर्वांची मंदात आणि विश्वासात घेऊन राज्य चालवण्याचा आमचा प्रयत्न आहे. राज्य चालवताना सर्वांना सोबत घेऊन चालवणे हे आमचं उद्दिष्ट आहे असे त्यांनी सांगितलं. मशिदीवरील भोग्यासंदर्भात विचारण्यात आलं असता ते म्हणाले, १०० टक्के जे नियमाच्या बाहेर असतील आणि सुप्रीम कोर्टाचा जो आदेश आहे या आदेशाचे तत्वेत पालन महाराष्ट्र सरकार करेल. राज ठाकरेंनी औरंगजेबाच्या कबरीसंदर्भात मांडलेल्या भूमिकेवर ते म्हणाले, “ही जी कबर आहे तिला एएसआयचं संरक्षण आहे. आम्हाला औरंगजेब आवडो ना आवडो, कायद्याने ५०-६० वर्षांपूर्वी त्या कबरीला संरक्षण दिलं आहे. म्हणून त्या ठिकाणी कायद्यावर पालन करणं आमची जबाबदारी आहे. पण कुठल्याही परिस्थितीत औरंगजेबाच्या कबरीचं उदात्तीकरण होऊ देणार नाही”.

■मुंबई। प्रतिनिधी :

भारतीय संस्कृतीत वडील जिवंत असताना मुलांचा विचार होत नाही आणि करायचाही नसतो असे विधान मुख्यमंत्री देवेंद्र फडणवीस यांनी केलं आहे. संजय राऊत यांनी केलेल्या दाव्यावर प्रतिक्रिया देताना देवेंद्र फडणवीस यांनी हे विधान केलं आहे. “मोदींचा वारसदार संघ ठरवले असं दिसत आहे. संघाची चर्चा बंद दाराआड असते. बंद दाराआड झालेली चर्चा बाहेर येत नाही. पण काही संकेत स्पष्ट असतात. संघ पुढील नेता ठरवले आणि तो बहुतेक महाराष्ट्रातील असेल,” असा दावा संजय राऊत यांनी केला आहे. संजय राऊतांनी नरेंद्र मोदींचा उत्तराधिकारी म्हणून तुमचं नाव घेतल्यासंबंधी विचारलं असता देवेंद्र फडणवीस म्हणाले की, रनरेंद्र मोदींचा उत्तराधिकारी शोधण्याचं कोणतंही कारण नाही. नरेंद्र मोदी आमचे नेते आहेत. अजून बरीच वर्षं नरेंद्र मोदी काम करणार आहेत. आमचा सर्वांचा आग्रह आहे. आम्ही २०२९ चे पंतप्रधान म्हणून मोदींकडेच पाहत आहोत. त्यामुळे आता अशी चर्चा करणं योग्य

‘वडील जिवंत असताना मुलं...’ संजय राऊतांच्या ‘त्या’ दाव्यावर फडणवीस स्पष्ट बोलले

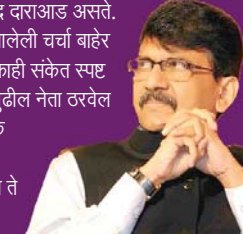

नाही”. पुढे ते म्हणाले की, “भारतीय संस्कृतीत वडील जिवंत असताना मुलांचा विचार होत नाही आणि करायचाही नसतो. ही मुघली संस्कृती

आहे. तिथे वडील जिवंत असताना मुलं अशा प्रकारचे विचार करतात. सध्या कोणताही उत्तराधिकारी निवडण्याचा प्रश्न नाही”.

राऊत नेमकं काय म्हणाले?

“नरेंद्र मोदी-मोहन भागवत यांच्या भेटीचे संकेत स्पष्ट आहेत. नरेंद्र मोदी यांनी ७५ वर्ष झालेल्यांनी सत्तेच्या पदावर राहू नये असे धोरण जाहीर केलं होतं. त्यामुळे सरसंचालकांनी त्यांना त्यांच्या भूमिकेची आठवण करून देण्यासाठी त्यांच्याशी चर्चा केली. सप्टेंबर महिना येत असून, देशाचं नेतृत्व बदलावं लागेल. दुसरीकडे भाजपाच्या राष्ट्रीय अध्यक्षापदासाठीही संघाची एक भूमिका असल्याचं समोर आलं आहे. त्यानुसार संघाला हवी असलेली व्यक्ती भाजपाच्या अध्यक्षापदी यादी अशी संघाची भूमिका स्पष्ट दिसत आहे”, असं संजय राऊत म्हणाले आहेत. “मोदींचा वारसदार संघ ठरवले असं दिसत आहे. संघाची चर्चा बंद दाराआड असते. बंद दाराआड झालेली चर्चा बाहेर येत नाही. पण काही संकेत स्पष्ट असतात. संघ पुढील नेता ठरवले आणि तो बहुतेक महाराष्ट्रातील असेल.” अशी ते म्हणाले.

बँकांमधील १०२ कोटींच्या रक्कमेची किंमत शून्य प्रकरण आता सुप्रीम कोर्टात

राज्यातील काही जिल्हा बँकांकडे कोट्यवधी रुपयांची रक्कम आहे. परंतु या रक्कमेचे मूल्य शून्य रुपये आहे. बँकेच्या हिशेबी ही रक्कम शिल्लक असली तरी आठ वर्षांपासून त्याचा निर्णय लागत नाही. पंतप्रधान नरेंद्र मोदी यांनी ८ नोव्हेंबर २०१६ रोजी नोटीबंदी जाहीर केली होती. त्या काळापासून राज्यातील आठ जिल्हा बँकांमध्ये कोट्यवधी रुपयांची रक्कम पडून आहे. १०१.१८ कोटींची रक्कमेचे हे प्रकरण सर्वोच्च न्यायालयात पोहचले आहे. त्यावर एप्रिल महिन्यात निकाल लागण्याची अपेक्षा बँकांना आहे. ८ नोव्हेंबर २०१६ ला पंतप्रधान नरेंद्र मोदी यांनी नोट बंदीचा निर्णय घेतला. त्यानंतर बँकांमध्ये मोठ्या प्रमाणावर बंद असलेले चलन जमा करण्यात आले. राज्यातील आठ जिल्हा बँकेत तब्बल १०२ कोटी रुपयांची रक्कम तेव्हापासून पडून आहे. रिझर्व्ह बँकेच्या चुकीच्या धोरणामुळे हे पैसे अडकून पडले आहेत. सध्या हे प्रकरण सुप्रीम कोर्टात आहे. त्यामुळे जिल्हा बँकांचीही अडचण निर्माण झाला आहे. या नोटा हिशोबात धरायच्या का नाही? याबाबत बँका गोंधळात आहे. या प्रकरणी आता एप्रिल महिन्यात सुनावणी होणार आहे, असे राज्य सरकार परिषदेचे अध्यक्ष विद्याधर अनास्कर यांनी सांगितले. कोल्हापूर जिल्ह्यातील जिल्हा बँकेकडे सर्वाधिक २५.३ कोटी रुपयांची रक्कम पडून आहे. त्यानंतर पुणे जिल्हा बँकेचा क्रमांक आहे. पुणे जिल्हा बँकेतही २२.२ कोटी रुपये नोटीबंदीनंतरचे आहेत. नाशिक जिल्हा बँकेकडे २१.३ कोटी रुपये, सांगली जिल्हा बँकेकडे १४.७ कोटी रुपये, अहिल्यानगर जिल्हा बँकेकडे ११.७ कोटी रुपये, नागपूर जिल्हा बँकेकडे ५ कोटी रुपये, वर्धा जिल्हा ७८ लाख तर अमरावती जिल्हा बँकेकडे ११ लाख रुपये पडून आहे. ही सर्व रक्कम १०१.२ कोटी रुपयां आहे. बँकांकडे असलेल्या नोटबंदीनंतरच्या शिल्लक नोटांऐवजी एस्बीएन (स्पॅसिफाइड बँक नोट्स) म्हटले जाते. म्हणजे या नोटा आहेत मात्र त्यांची किंमत शून्य आहे. या नोटांची किंमत शून्य असली तरी बँकांना त्या जप्तून ठेवणे कायद्याने बंधनकारक आहे. पावरो आणि हजारच्या या जुना नोटा सांभाळणे बँकांची चांगलीच कसरत होत आहे.

डोंबिवली रस्त्यावरील वाहतुकीला अडथळा ठरणारी भंगार बेवारस वाहने जप्त

■डोंबिवली : कल्याण डोंबिवली पालिकेच्या डोंबिवलीतील फ प्रभागाने मुख्य वर्दळीच्या रस्त्यांवरील अनेक महिन्यांपासून रस्ते वाहतुकीला अडथळा ठरणारी बेवारस भंगार वाहने जप्त करण्याची मोहीम सुरू केली आहे. ९० फुटी रस्त्यांवरील अनेक बेवारस भंगार वाहने अडथळा येत असल्याच्या तक्रारी प्राप्त झाल्यावर फ प्रभागाच्या साहाय्यक आयुक्त हेमा मुंबरकर यांनी ही सर्व वाहने जप्त करून पालिकेच्या खंबाळपाडा येथील भंगार तळावर नेऊन ठेवली आहेत.

“डोंबिवलीत फ प्रभाग हद्दीतील अनेक वर्दळीच्या रस्त्यांवर बेवारस स्थितीत वाहने उभी आहेत. काही वाहने वषानुवर्ष एकाच जागी उभी आहेत. या ठिकाणी सफाई कामगारांना स्वच्छता करता येत नाही. त्यामुळे फ प्रभाग हद्दीतील सर्व वर्दळीच्या रस्त्यावरील बेवारस वाहने उचलण्याची मोहीम सुरू करण्यात येणार आहे.”

-हेमा मुंबरकर, साहाय्यक आयुक्त, फ प्रभाग, डोंबिवली.

या बेवारस वाहनांच्या वाढत्या तक्रारी फ प्रभागाच्या साहाय्यक आयुक्त हेमा मुंबरकर यांच्याकडे आल्या होत्या. या बेवारस स्थितीमधील वाहनांचा फ प्रभाग कर्मचाऱ्यांनी शोध घेण्याचा प्रयत्न केला. परंतु, एकही वाहन मालक आढळून आला नाही. साहाय्यक आयुक्त मुंबरकर यांच्या उपस्थितीत ही सर्व वाहने दोन दिवसांपूर्वी जप्त करून हायड्राच्या साहाय्याने ट्रकमध्ये भरून पालिकेच्या खंबाळपाडा भंगार वाहनतळावर जमा करण्यात आली. अतिक्रमण नियंत्रण पथकाचे कर्मचारी या कारवाईत सहभागी झाले होते.

डोंबिवलीतील ब्राह्मण सभेजवळील टिळक रस्ता ते आगरकर रस्ता जोडणारा रस्ता पालिकेने रूंदीकरण करून सीमेंट कॉक्रीटचा केला आहे. या रस्त्यावर परिसरातील नागरिक आपली चारचाकी दुचाकी वाहने रस्त्याच्या दुतर्फा उभी करून ठेवत आहेत. या रस्त्यावरून येजा करणाऱ्या वाहनांना रस्त्याच्या दुतर्फा उभ्या केलेल्या वाहनांचा अडथळा होत असल्याने फ प्रभागाने वाहतूक विभागाच्या साहाय्याने हा रस्ता मोकळा करण्यासाठी पुढाकार घेण्याची मागणी नागरिकांकडून करण्यात येत आहे.

भूमाफिया विरुद्ध फौजदारी गुन्हा, ४ वर्षांपूर्वी उभारली ५ माळ्याची बेकायदा इमारत

■डोंबिवली : डोंबिवली पश्चिमेत नवापाडा येथे मराठी शाळेच्या बाजूला पवन चौधरी या भूमाफियाने चार वर्षांपूर्वी पाच माळ्याच्या बेकायदा इमारतीचे बांधकाम पूर्ण केले. या बेकायदा बांधकामा विरुद्धच्या तक्रारीवरून पालिकेच्या ह प्रभाग कार्यालयाने चार वर्षांपूर्वी हे बांधकाम अनधिकृत घोषित करून स्वताहून तोडून घेण्याची नोटीस माफियाला बजावली होती. दरम्यानच्या काळात बांधकामधारकाने हे पाच माळ्याचे बांधकाम पूर्ण करून तेथे रहिवास सुरू केला. पालिकेच्या ह प्रभागाचे साहाय्यक आयुक्त राजेश सावंत यांच्या निदेशांवरून अधीक्षक अरुण पाटील यांनी विष्णुनगर पोलीस

ठाण्यात पवन चौधरी यांच्या विरुद्ध गुरुवारी एमआरटीपीचा गुन्हा दाखल केला. राहुलनगरमधील रमाकांत आर्केड या बेकायदा इमारतीच्या भूमाफियांवर गेल्या आठवड्यात ह प्रभागाने एमआरटीपीची कारवाई केली आहे. ह प्रभागापासून हाकेच्या अंतरावर डोंबिवली पश्चिमेतील भोईर जीमखान्याच्या पाठीमागील बाजूला नवापाड्यातील मराठी शाळेच्या बाजूला पवन चौधरी यांनी चार वर्षांपूर्वी सामासिक अंतर न ठेवता बेकायदा इमारतीची उभारणी केली. या बेकायदा इमारतीवृषी पालिकेत तक्रारी आल्या. जून २०२१ मध्ये तत्कालीन साहाय्यक आयुक्तांनी या बांधकामाचे

धारक पवन चौधरी यांना नोटीस पाठवून बांधकाम परवानगीसह जमिनीची कागदपत्रे दाखल करण्याचे आदेश दिले होते. सात दिवसांच्या कालावधीत चौधरी यांनी बांधकाम परवानगीची आवश्यक कागदपत्रे पालिकेत सादर केली नाहीत.

जुलै २०२१ मध्ये तत्कालीन साहाय्यक आयुक्तांनी पवन चौधरी यांचे नवापाड्यातील पाच माळ्याच्या बेकायदा इमारतीचे बांधकाम अनधिकृत घोषित

केले. हे बांधकाम पंधरा दिवसात स्वताहून तोडून घेण्याची तंबी ह प्रभागाच्या अधिकाऱ्यांनी चौधरी यांना दिली होती. चौधरी यांनी त्या नोटीसीला दाद दिली नाही. त्यांनी दरम्यानच्या काळात बेकायदा इमारतीचे पाच माळ्याचे बांधकाम पूर्ण केले. मागील चार वर्षांचा काळात या बेकायदा इमारतीमधील सदनिका घर खरेदीदारांना विकून या इमारतीत रहिवास निर्माण केला. रहिवाशांनी ही इमारत अधिकृत आहे म्हणून घरे खरेदी केली आहेत.

मुंबई उच्च न्यायालयाने ह प्रभागातील पंडित दिनसदाळ रस्त्यावरील तिरुपती छया (मोर टॉवर) या तोडलेल्या बेकायदा इमारतीची पुन्हा कशी

उभारणी झाली. या बेकायदा बांधकामाला कोण अधिकारी जबाबदार आहे याविषयीचे प्रतिज्ञापत्र सादर करण्याचे आदेश पालिका आयुक्तांना दिले आहेत. या सगळ्या प्रकरणात अधिकारी अडथळीत आले आहेत. ह प्रभाग हद्दीतील जुन्या राजकीय अभय मिळालेल्या बेकायदा इमारतींच्या भूमाफियांवर एमआरटीपीचे गुन्हे दाखल करण्याची मोहीम ह प्रभाग साहाय्यक आयुक्त राजेश सावंत यांनी उघडली आहे. याच मोहिमेतून पवन चौधरी या भूमाफिया विरुद्ध अधीक्षक अरुण पाटील यांनी महाराष्ट्र प्रांतिक अधिनियम आणि महाराष्ट्र प्रादेशिक नियोजन नगररचना अधिनियमाने गुरुवारी गुन्हा दाखल केला आहे.

आरटीई प्रतिका यादीतील विद्यार्थ्यांच्या प्रवेशासाठी उद्या शेवटचा दिवस

■ठाणे : जिल्ह्यात सध्या आरटीई प्रवेश प्रक्रिया सुरू झाली आहे. प्रतिका यादीतील विद्यार्थ्यांचे सध्या प्रवेश घेतले जात असून जिल्ह्यात प्रतिका यादीतील २ हजार ७०५ विद्यार्थ्यांची निवड करण्यात आली होती. त्यापैकी आतापर्यंत १ हजार ५७ विद्यार्थ्यांचे प्रवेश निश्चित झाले आहेत. उद्या म्हणजेच १ एप्रिल प्रवेशासाठी शेवटचा दिवस आहे. त्यामुळे उर्वरित विद्यार्थ्यांच्या पालकांनी

लवकरात लवकर आपल्या पाल्याचा प्रवेश निश्चित करावा असे आवाहन शिक्षण विभागाकडून करण्यात आले आहे. वचित, दुबल घटकातील विद्यार्थ्यांसाठी राबविण्यात येणान्या २५ टक्के आरटीई प्रवेश प्रक्रिया २०२५-२६ साठी १४ जानेवारीपासून सुरुवात झाली आहे. ठाणे जिल्ह्यातून आरटीई प्रवेशासाठी प्राप्त झालेल्या २५ हजार ७७४ अर्जांपैकी १० हजार ४२९ विद्यार्थ्यांची आरटीई प्रवेशासाठी

निवड करण्यात आली. परंतु, यामधून केवळ ६ हजार ७२१ विद्यार्थ्यांनीच प्रवेश निश्चित केले. त्यानंतर, प्रतिका यादीतील विद्यार्थ्यांना संधी देण्यात आली. त्यानुसार, पहिल्या प्रतिका यादीमधून २ हजार ७०५ विद्यार्थ्यांची निवड करण्यात आली. प्रतिका यादीतील विद्यार्थ्यांना प्रवेश निश्चित करण्यासाठी २४ मार्च पर्यंत देण्यात आली होती. परंतु, २४ मार्च पर्यंत केवळ ६३६ विद्यार्थ्यांचेच प्रवेश निश्चित झाले. प्रतिका यादीतील विद्यार्थ्यांच्या प्रवेश निश्चित करण्यासाठी १ एप्रिल पर्यंत मुदत

वाढ देण्यात आली. मात्र, असे असले तरी ३१ मार्च दुपार पर्यंत केवळ १ हजार ५६ विद्यार्थ्यांचे प्रवेश निश्चित झाले असल्याची माहिती आरटीई या अधिकृत संकेतस्थळावर देण्यात आली आहे. अद्याप प्रतिका यादीतील १ हजार ६४९ विद्यार्थ्यांनी प्रवेश घेतलेला नाही. उद्या, प्रवेशाचा शेवटचा दिवस असल्यामुळे त्या विद्यार्थ्यांचे प्रवेश प्रक्रिया बाकी आहे ज्यांच्या पालकांनी आपल्या पाल्याचा प्रवेश निश्चित करावा असे आवाहन शिक्षण विभागाकडून करण्यात आले आहे.

वाढ देण्यात आली. मात्र, असे असले तरी ३१ मार्च दुपार पर्यंत केवळ १ हजार ५६ विद्यार्थ्यांचे प्रवेश निश्चित झाले असल्याची माहिती आरटीई या अधिकृत संकेतस्थळावर देण्यात आली आहे. अद्याप प्रतिका यादीतील १ हजार ६४९ विद्यार्थ्यांनी प्रवेश घेतलेला नाही. उद्या, प्रवेशाचा शेवटचा दिवस असल्यामुळे त्या विद्यार्थ्यांचे प्रवेश प्रक्रिया बाकी आहे ज्यांच्या पालकांनी आपल्या पाल्याचा प्रवेश निश्चित करावा असे आवाहन शिक्षण विभागाकडून करण्यात आले आहे.

■कल्याण : मेल, एक्सप्रेसमध्ये प्रवासी म्हणून प्रवास करून रात्रीच्या वेळेत झोपी गेलेल्या प्रवाशांच्या जवळील सोन्याचा ऐज, त्यांचे मोबाईल चोरी करणाऱ्या नवी मुंबईतील रबाळे गावातील एका २९ वर्षाच्या चोरट्याला कल्याण रेल्वे गुन्हे शाखेच्या पथकाने बदलापूर शहरातून शिताफीने अटक केली आहे. या चोरट्याकडून पोलिसांनी पाच लाखचा ऐज जप्त केला आहे. त्याने सहा गुन्हांची कबुली पोलिसांना दिली आहे. सहिमत अंजु शेख (२९) असे अटक करण्यात आलेल्या चोरट्याचे नाव आहे. मेल, एक्सप्रेसमध्ये रात्रीच्या वेळेत प्रवाशांचे मोबाईल, पिशवीतील सोन्याचा ऐज चोरीला जाण्याचे प्रमाण वाढून यासंदर्भातच्या तक्रारी कल्याण लोहमार्ग पोलीस ठाण्यात दाखल होत होत्या. चोरट्यांची चोरी करण्याची पध्दत एकच होती. त्यामुळे ठराविक चोरटे हा प्रकर करत असल्याच्या पोलिसांना संशय होता. कल्याण गुन्हे शाखेचे वरिष्ठ पोलीस निरीक्षक विजय खेडकर यांनी वरिष्ठांच्या मार्गदर्शनाखाली आपल्या पथकाच्या साहाय्याने रात्रीच्या वेळेत मेल, एक्सप्रेसमध्ये साध्या वेशात फिरून सराईत

मेल-एक्सप्रेसमध्ये चोऱ्या करणाऱ्या नवी मुंबईचा चोरटा अटकेत डोंबिवली, कल्याण रेल्वे हद्दीतील सहा गुन्हे उघड

चोरट्याचा शोध सुरू केला होता. शनिवारी निझामउद्दीन एक्सप्रेसने एक महिला प्रवास करत होती. अप्पर कोपर रेल्वे स्थानक सोडल्यानंतर या महिलेची पर्स चोरीला गेली होती. कल्याण लोहमार्ग पोलीस ठाण्यात याप्रकरणी तक्रार दाखल झाली होती. पोलिसांनी या चोरीचा तपास करताना त्यांना नवी मुंबईतील रबाळे गावात राहत असलेला सहिमत शेख हा या चोऱ्या करत असल्याची खात्रीलायक माहिती मिळाली होती. रेल्वे पोलिसांच्या गुन्हे शाखेच्या पथकाने

खासगी सावकाराच्या समर्थकांची मोबाईल व्यावसायिकाला मारहाण

■कल्याण : कल्याण जवळील आंबिवली वडवली भागातील एका मोबाईल व्यावसायिकाने कल्याण पश्चिमेतील बैलबाजार भोईवाडा भागातील एका खासगी सावकाराकडून व्याजाने पैसे घेतले होते. या व्याजाने घेतलेल्या पैशांचे नियमित हप्ते मोबाईल व्यावसायिकाने फेडले नाहीत म्हणून खासगी सावकाराच्या चार समर्थकांनी व्यावसायिकाला हॉकी स्टिक, कमरेचा पट्टा आणि वायरने बेदम मारहाण केली आहे. या मारहाणप्रकरणी मोबाईल व्यावसायिकाने बाजारपेठ पोलीस ठाण्यात तक्रार केली होती. घटना घडलेले ठिकाण खडकपाडा पोलीस ठाणे हद्दीत येत असल्याने बाजारपेठ पोलिसांनी हा गुन्हा खडकपाडा पोलीस ठाण्यात वर्ग केला आहे. राजू शिवजनम कहार (३८,

रा. बिस्तुरी टॉवर, आंबिवली, वडवली) असे तक्रारदार मोबाईल व्यावसायिकाचे नाव आहे. ओमकार भोपी, रोहन आणि दोन अनोळखी इसमांनी ही मारहाण केली आहे. पोलिसांनी खासगी सावकार कपील भोपी (रा. बैलबाजार, भोईवाडा, कल्याण पश्चिम) यांच्या विरुद्ध गुन्हा दाखल केला आहे.

मोबाईल व्यावसायिक राजू कहार यांनी बाजारपेठ पोलीस ठाण्यातील तक्रारीत म्हटले आहे, की कपील भोपी यांच्याकडून आपण व्याजाने पैसे घेतले होते. या व्याजाने घेतलेल्या पैशांचे हप्ते आपण नियमित फेडले नाहीत म्हणून ओमकार भोपी, रोहन आणि त्यांचे दोन साथीदार शुक्रवारी दुपारी आपण राहत असलेल्या आंबिवली वडवली येथील इमारती जवळ आले. त्यांनी आपल्याला घरातून

बाहेर बोलविले. चारही जणांनी जबरदस्तीने एका दुचाकीवर बसवले. त्यांना खासगी सावकार कपील भोपी यांच्या बैलबाजार येथील कार्यालयात आणले. तेथे व्याजाचे हप्ते नियमित फेडले नाहीत म्हणून राजू कहार यांना ओमकार, रोहन आणि त्यांच्या दोन साथीदारांनी हॉकी स्टिक, कमरेचा पट्टा आणि वायरने मारहाण केली. त्यांना चार तास या कार्यालयातील एका खोलीत डांबून ठेवण्यात आले. यावेळी खासगी सावकार कपील यांनी व्यावसायिकाला शिवीगाळ केली. त्यामुळे मोबाईल व्यावसायिक राजू कहार यांनी पाच जिणांच्या विरुद्ध तक्रार केली आहे. पोलिसांनी भारतीय न्याय संहिता कायद्याने गुन्हा दाखल केला आहे. खडकपाडा पोलिसांनी याप्रकरणाचा तपास सुरू केला आहे.

८ वर्षांच्या बालकावर ४ अल्पवयीन मुलांचा सामुहिक लैंगिक अत्याचार

■कल्याण : कुटुंबीयांसमवेत राहत असलेल्या एका मुलावर गेल्या महिन्यात अंबरनाथमध्ये चार अल्पवयीन मुलांनी सामुहिक लैंगिक अत्याचार केल्याचा प्रकार उघडकीला आला आहे. पीडित मुलाच्या आईने याप्रकरणी उशिरा अंबरनाथ येथील शिवाजीनगर पोलीस ठाण्यात रिववारी तक्रार दाखल केली आहे.

पोलिसांनी चार अल्पवयीन मुलांच्या कियेधात पीडित मुलाच्या आईच्या तक्रारीवरून बाल लैंगिक अत्याचार प्रतिबंधक कायदा आणि माहिती व तंत्रज्ञान अधिनियमाने रिववारी गुन्हा दाखल केला आहे. १३ ते १५ वयोगटातील गुन्हा दाखल अल्पवयीन मुले अंबरनाथ पुर्वेतील गायकवाड पाडा भागातील रहिवासी आहेत.

पीडित अल्पवयीन मुलाच्या आईने अंबरनाथ मधील शिवाजीनगर पोलीस ठाण्यात दाखल केलेली तक्रार आणि शिवाजीनगर पोलीस ठाण्यातील पोलीस ठाण्यातून मिळालेली माहिती अशी की, गेल्या

महिन्यात गुन्हा दाखल चार अल्पवयीन मुलांनी आठ वर्षांच्या मुलाला पकडले. त्याला जबरदस्तीने अंबरनाथ मधील निर्जन ठिकाणी असलेल्या एका पडक्या खोलीत नेले. तेथे त्याच्यावर अश्लील पध्दतीने चार अल्पवयीन मुलांनी आळीपाळीने लैंगिक अत्याचार केले.

आठ वर्षांच्या बालकावर केलेल्या लैंगिक अत्याचाराची चार गुन्हा दाखल मुलांनी मोबाईलच्या माध्यमातून दृश्य चित्रफित तयार केली. ही चित्रफित पीडित मुलगा राहत असलेल्या भागात समाज माध्यमावर प्रसारित करून मुलांचे खच्चीकरण करण्याचा प्रयत्न केला. या दृश्यचित्रफितमुळे घडलेला प्रकार उघडकीला आला. प्राथमिक तपासणी अहवालात

ह ी तक्रार एक महिन्यानंतर का उशीरा दाखल झाली याचे कोणतेही कारण प्राथमिक तपास अहवालात नाही. पोलिसांनी याप्रकरणाचा तपास सुरू केला आहे. याप्रकरणात अद्याप कोणाला अटक करण्यात आलेली नाही, असे पोलीस अधिकाऱ्याने सांगितले.

हे दैनिक मालक, मुद्रक, प्रकाशक व संपादक - डॉ. श्री. दिपक मोरेश्वर नाईक यांनी सोमाणी प्रिंटींग प्रेस, कार्यालय - गाला नं. ४, एन. के. इंडस्ट्रीयल इस्टेट, प्रवासी इंडस्ट्रीयल इस्टेटच्या बाजूला, गेट नं. २, गोरेगाव (पुर्व) मुंबई 400063 (महाराष्ट्र), येथे छापून रुम नं. १03, कुणाल कुटीर बी बिल्डींग, नवघर रोड, हनुमान मदिराजवळ, भाईदर (पुर्व), जि. ठाणे ४०११०५ (महाराष्ट्र) येथे प्रसिद्ध केले. संपादक - डॉ. श्री. दिपक मोरेश्वर नाईक, पीआरबी कायद्यानुसार संपादकीय जबाबदारी यांची राहिल, सर्व वाद आणि दावे ठाणे न्यायालयीन कक्षेत्र्या अधील राहतील. (या वर्तमानपत्रात प्रसिद्ध होणाऱ्या बातम्या /लेख / जाहिराती यांची जबाबदारी संबंधीत वार्ताहर, लेखक, आणि जाहिरात प्रतिनिधी यांच्यावर राहिल.) भ्रमणध्वनी - ७४००००१४७४. Email : marathiekikaran2021@gmail.com

Printed , Published and Owned by **Dr. Mr. Deepak Moreshwar Naik**. Printed at **SOMANI PRINTING PRESS, OFFICE - Gala No. 4, Near N.K. Industrial Estate, Near Pravasi IndustrialEstate, Gate No.2, Goregaon (E), Mumbai 400 063, Maharashtra, Published at Room No. 103, Kunal Kutir, B Building , Navghar Road, Near Hanuman Mandir, Bhayander (East) Dist - Thane, PinCode 401 105, Maharashtra. Editor : Dr. Mr. Deepak Moreshwar Naik, Mo.7400001474, Email Id : marathiekikaran2021@gmail.com**